

Obnavljanje imana (Medina)

Hatib: dr. Abdulbari ibn Avad es-Subejti

29. rebiul-ahir 1441. po Hidžri / 27. decembar 2019.

Hvaljen neka je Allah, Koji je nebesa i Zemlju stvorio i tmine i svjetlo dao. Hvalim Ga i zahvaljujem Mu, ujutro i uvečer. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji druga nema, i Koji je rekao: "... i nisu nikako isti živi i mrtvi. Allah će učiniti da čuje onaj koga On odabere, a ti ne možeš one u grobovima dozvati" (Fatir, 22), i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik, upozorio nas je na nemarnost i posustajanje na Pravom putu, neka su na njega Allahova milost i blagoslov, i na njegovu porodicu i ashabe koji su postigli veliko dobro i nagradu. Oporučujem sebi i vama bogobožnost. Uzvišeni kaže: "O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati, i umirite samo kao muslimani." (Ali Imran, 102)

Njegovanje imana i njegovo stalno nadziranje obilježje je istinskog muslimana i navika razumom obdarenih. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: "Iman se u vašim srcima 'haba' kao što se haba odjeća, i zato molite Allaha da obnovi iman u vašim srcima."

Riječima: "kao što se haba odjeća", tj. kao što se haba i propada odjeća nakon dugog korištenja. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, također je rekao: "Srce je nazvano kalbom zbog njegove prevrtljivosti (kalb, ar. prevrtljivost, promjenjivost). Primjer srca je kao primjer peruške zakačene za stablo drveta, koju vjetar okreće kako želi, s jedne na drugu stranu."

Vjernik treba obnavljati svoj iman, jer iman ne opstaje u jednom stanju, nego se "troši" i slabi zbog posustajanja u činjenju ibadeta, nemarnosti prema Allahu i prepuštanja duše strastima i prohtjevima. Čovjek je biće ograničenih sposobnosti,

slabašan po svojoj naravi, između dva stanja, stanja slabosti i nemarnosti. Uzvišeni kaže: “... a čovjek je stvoren kao nejakko biće” (En-Nisa, 28).

Slabost ili posrnuće, kojima je čovjek podložan, s vremena na vrijeme, ima svoje božanske mudrosti, a jedna od njih je iskren povratak Allahu i buđenje srca nakon obamrlosti, a Allah voli pokajnike i raduje se njihovom pokajanju.

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: “Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, da vi ne činite grijeh, Allah bi vas uklonio, a umjesto vas doveo bi narod koji bi grijeshio i tražio oprosta od Allaha, a Allah bi im praštao.”

Iman se smanjuje i povećava, povećava se pokornošću a smanjuje grijesima. Kada se srce probudi iz nemarnosti, i počne činiti dobra djela i sve ono što povećava iman, povećava se njegov iman i osnažuje njegovo ubjeđenje. Kada uvidi Allahove blagodati prema sebi, povećava se njegova ljubav prema Allahu, i sve više Ga spominje, i žuri da učini tevbu i što više dobrih djela, kako bi nadoknadio ono što je propustio iz nebrige i nemarnosti.

Zbog toga je briga o imanu i činjenje onoga što će unaprijediti čovjekovo duhovno stanje odlika Allahovih pobožnih robova. Rekao je Ebu Derda, radijallahu anhu: “Ispravno razumijevanje vjere ogleda se i u brizi o imanu i njegovom stagniranju, i u tome da zna da li se njegov iman povećava ili smanjuje.” Omer, radijallahu anhu, govorio je svojim prijateljima: “Učinimo nešto što će povećati naš iman”, pa bi spominjali Allaha. Ibn Mesud, radijallahu anhu, govorio je u svojim dovama: “Allahu moj, povećaj nam iman, ubjeđenje i razumijevanje.”

Muaz, radijallahu anhu, govorio je ljudima: “Sjedi s nama, da vjerujemo jedan sat”, tj. da činimo ono što će povećati i osnažiti naše vjerovanje. Koliki god stepen čovjek dostigao u imanu, nije siguran za sebe, i nema mu druge nego da od Allaha ponizno traži ustrajnost i čvrstinu.

Allah, džellešanuhu, prenosi u Kur’anu riječi Svojih dobrih robova: “Gospodaru naš, ne dopusti srcima našim da skrenu, kada si nam već na Pravi put ukazao.” (Ali Imran,

8) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, često je učio dovu: “O Ti Koji okrećeš srca i poglede, učvrsti moje srce u Svojoj vjeri.”

Ako vjernik zna da ga šejtan vreba, nastojat će odbiti njegove nasrtaje i zle misli, zatvoriti njegove prilaze, neće se predati i priznati poraz, i tražit će pomoć od svog Gospodara. Uzvišeni kaže: “Kada hoćeš učiti Kur’an, zatraži od Allaha zaštitu od šejtana prokletog, on doista nema nikakve vlasti nad onima koji vjeruju i koji se u Gospodara svoga pouzdaju.” (En-Nahl, 98–99)

Najbolja poputnina za onoga ko traži poputninu, i najbolji saputnik za onoga ko traži saputnika na putu ustrajnosti na Pravom putu jeste predanost Allahovoj Knjizi i postupanje po njoj. Ko se bude držao Allahove Knjige, Allah će ga zaštititi, a ko je bude slijedio, Allah će ga spasiti. Trezven musliman nastoji se što prije “izvući” iz stanja nemarnosti i klonulosti, jer osjeća radost u pokornosti Allahu i teži Njegovom zadovoljstvu.

Neki čovjek upitao je Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: “Šta je iman?”, a on je rekao: “Ako te usrećuje dobro koje učiniš, i ako se osjećaš loše zbog zla koje si učinio, ti si vjernik.”

Kako može zaboraviti Allaha i posustati u ibadetu onaj u čijem je srcu svjetlost Kur’ana, i koji je okusio slast imana, i spoznao da ima Milostivog Gospodara, Koji prašta grijeha i briše loša djela! Uzvišeni kaže: “Onaj ko kakvo zlo učini ili se prema sebi ogriješi pa poslije zamoli Allaha da mu oprost – naći će da Allah prašta i da je milostiv.” (En-Nisa, 110)

Spominjanje Allaha i razmišljanje o Njegovim ajetima oživljava srce, povećava iman i čisti dušu. Uzvišeni kaže: “Pravi vjernici su samo oni čija se srca strahom ispune kad se Allah spomene, a kad im se riječi Njegove kazuju, vjerovanje im učvršćuju i samo se na Gospodara svoga oslanjaju.” (En-Nisa, 2)

Musliman bi trebao obuzdati svoju dušu kada zapadne u nemarnost i svoje tijelo kada ga obuzme klonulost, iz straha od Allahove srdžbe i prezira. Jedna od Poslanikovih, sallallahu alejhi ve sellem, dova bila je: “Allahu moj, Tebi se utječem od gubitka

Tvojih blagodati, i uskraćivanja Tvoga oprost, i Tvoje iznenadne kazne i od Tvoje svekolike srdžbe.”

Ponekad se ljudska duša prikloni dunjaluku, a ponekad “uzdiše” za materijalnim dobrima, i zbog toga nam je Allah, džellešānuhu, naredio da Ga se često sjećamo, i tako u svojim dušama uspostavimo ravnotežu između dunjalučkih potreba i vjerskih obaveza. Uzvišeni kaže: “O vjernici, često Allaha spominjite i hvalite, i ujutro i navečer Ga veličajte.” (El-Ahzab, 41–42)

Pretjerivanje u dozvoljenim stvarima također uzrokuje slabost i klonulost. Uzvišeni kaže: “O sinovi Ademovi, lijepo se obucite kad hoćete molitvu obaviti! I jedite i pijte, samo ne pretjerujte; On ne voli one koji pretjeruju.” (El-A’raf, 31)

Nije nepoznanica, posebno onima koji su razumom obdareni, da druženje s ljudima niskih ambicija i pogrešnih ciljeva dovodi do duhovne “lijenosti” i nemara. Ukoliko musliman ne otkloni od sebe uzroke nemara i slabosti, njegovim srcem ovladat će tvrdoća, prema ibadetima će se odnositi lijeno, dobra djela postat će mu teška i oslabit će njegov korijen imana. Uzvišeni kaže: “Teško onima čija su srca neosjetljiva kad se spomene Allah, oni su u pravoj zabludi!” (Ez-Zumer, 22)

Ako ne obuzda svoje srce, dospjet će u stanje koje je Allah, džellešānuhu, spomenuo u ajetu: “Ali srca vaša su poslije toga postala tvrda, kao kamen su ili još tvrđa, a ima i kamenja iz kojeg rijeke izbijaju, a ima, zaista, kamenja koje puca i iz kojeg voda izlazi, a ima ga, doista, i koje se od straha pred Allahom ruši. A Allah motri na ono što radite.” (El-Bekara, 74)

Koliko god musliman zapao u nemarnost, i koliko god se na njemu vidjeli znaci slabosti i klonulosti, i koliko god “pokliznula” njegova stopala, treba znati da su vrata tevbe jedina prava vrata i put povratka Allahu jedini pravi put. Allah voli one koji se kaju i koji se Njemu vraćaju. On je rekao, u hadisi-kudsiju: “O robovi Moji, vi grijehite noću i danju, a Ja praštam sve grijeh. Tražite oprost od Mene, i Ja ću vam oprostiti.”

"KOLIKO GOD ZNAČAJNA ULOGA HATIBA BILA ZA USPJEH NJEGOVE HUTBE,
NIŠTA MANJE NE ZAOSTAJE NI ODABIR TEME, ODNOSNO MATERIJE
KOJU TOKOM HUTBE ELABORIRA." (PREPOROD)

HUTBE

Donosite salavate na poslanika Pravog puta, to vam je naredba vašeg Gospodara u Njegovoj Knjizi: "Allah i meleki Njegovi blagosiljaju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

Allah podario blagoslov meni i vama u časnom Kur'anu, i okoristio mene i vas njegovim ajetima i mudrom opomenom.

Rekoh ovo i od Allaha Uzvišenog tražim oprost za sebe, vas i sve muslimane od svakog grijeha, a tražite i vi, On mnogo prašta i milostiv je.

